

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 61Ek/1815/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6118392402
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 02. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Svetlana Novyzedláková
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2020:6118392402.6

Uznesenie

Okresný súd Banská Bystrica v exekučnom konaní oprávnenej L. Z., nar. XX.XX.XXXX, bytom J. Y. XXXX/XX, XXX XX M., právne zastúpená JUDr. Ľubomírom Kišacom, advokátom, Škultétyho 1597/7, 955 01 Topoľčany proti povinnému Y. R. Z., nar. XX.XX.XXXX, bytom XXX XX Y. M., o vymoženie výživného s prísl. vedenom súdnym exekútorom JUDr. Evou Pálffyovou, Exekútorský úrad Šaľa, Javorová 7, 927 01 Šaľa, o návrhu povinného na zastavenie exekúcie, o sťažnosti povinného proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 61Ek/1815/2018 zo dňa 23.10.2019 takto

rozhodol:

I. M e n í I. výrok uznesenia Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 61Ek/1815/2018 zo dňa 23.10.2019 tak, že exekúciu zastavuje podľa § 61k ods. 1 písm. b) Exekučného poriadku v celom rozsahu.

II. Z r u š u j e II. výrok uznesenia Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 61Ek/1815/2018 zo dňa 23.10.2019.

o d ô v o d n e n i e :

1. V právnej veci účastníkov tunajší súd uznesením sp. zn. 61Ek/1815/2018 zo dňa 23.10.2019, ktoré vydal vyšší súdny úradník, I. výrokom návrh povinného na zastavenie exekúcie podľa § 61l ods. 3 Exekučného poriadku zamietol a II. výrokom rozhodol, že oprávnená má voči povinnému nárok na náhradu výdavkov na zastupovanie v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie vo výške 42,63 eur.

2. V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že povinný v opätovnom návrhu na zastavenie exekúcie, ktorému Exekučný poriadok nepriznáva odkladný účinok, namietal skutočnosti, ktoré nastali po uplynutí zákonnej 15-dňovej lehoty a žiadal o zrušenie exekúcie i trov exekúcie základe rozsudku Krajského súdu Nitra sp. zn. 6CoP/25/2019 zo dňa 25.09.2019, ktorým sa ruší vyživovacia povinnosť otca R. Z. voči dcére L. Z. s účinnosťou od 01.09.2018. Prílohou návrhu na zastavenie exekúcie bol rozsudok Krajského súdu Nitra sp. zn. 6CoP/25/2019 zo dňa 25.9.2019.

3. Oprávnená so zastavením exekúcie nesúhlasila, keď vo vyjadrení k návrhu povinného na zastavenie exekúcie podanom prostredníctvom právneho zástupcu uviedla, že je pravda, že sa dňa 25.09.2019 konalo pojednávanie na Krajskom súde v Nitre v uvedenej právnej veci, avšak s uvedeným rozhodnutím krajského súdu, ktorým odvolací súd zmenil rozsudok Okresného súdu Topoľčany 6Pc/3/2019 zo dňa 30.04.2019, oprávnená nesúhlasí, toto pokladá za nesprávne a podľa jej vyjadrenia proti tomuto mieni podať dovolanie, keďže je stále odkázaná výživou na povinného. Okrem toho predmetom tohto exekučného konania sú aj trovy právneho zastúpenia oprávnenej v sume 69,86 eur, ktoré povinný doposiaľ neuhradil a neboli doposiaľ vymožené. Žiada aj o vymoženie trov konania 42,63 eur, ktoré boli oprávnenej priznané v exekučnom konaní uznesením Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 61Ek/1815/2018 zo dňa 17.04.2019, právoplatného dňa 07.06.2019. V závere vyjadrenia oprávnená uviedla, že nesúhlasí so zastavením exekúcie a navrhla návrh povinného ako nedôvodný zamietnuť a zaviazat' povinného i k náhrade trov exekučného konania.

4. Následne vyšší súdny úradník konštatoval, že exekučný súd v konaní o návrhu povinného na zastavenie exekúcie skúma oprávnenosť a dôvodnosť začatia exekúcie. Pre posúdenie návrhu na zastavenie exekúcie je rozhodujúci stav ku dňu začatia exekučného konania, t. j. moment podania návrhu na vykonanie exekúcie. Dôkazné bremeno ohľadom tvrdení uvedených v návrhu na zastavenie exekúcie zaťažuje výlučne povinného, ktorý ho podal. Súd môže prihliadať len na tie skutočnosti, ktoré nastali po vzniku vymáhaného nároku. Vo vykonávacom konaní musí súd vychádzať z vykonávaného rozhodnutia, ktoré je exekučným titulom, pretože len vykonáva to, o čom už bolo rozhodnuté a nenahrádza súd, resp. iný orgán v základnom konaní a v jeho rozhodovacej činnosti. Exekučný súd je viazaný rozhodnutím vo veci samej, ktoré je vykonávané a ktoré zakladá oprávnenému právo na splnenie určenej povinnosti voči tam označenému subjektu a preto exekučnému súdu neprislúcha čokoľvek meniť na tomto rozhodnutí, príp. ho akokoľvek vecne preskúmať. Súd skúmal návrh na vykonanie exekúcie spolu s exekučným titulom a mal nesporne preukázané, že ku dňu začatia exekúcie mal povinný voči oprávnenej neuhradený dlh vyplývajúci z exekučného titulu. Súd konštatoval, že exekúcia ako aj exekučné konanie sa začali dôvodne.

5. Súd preskúmaním návrhu povinného na zastavenie exekúcie a príloh k nemu zistil, že exekučným titulom bola povinnému uložená povinnosť prispievať na výživu oprávnenej sumou 200,- eur mesačne k rukám matky. Ďalej bolo exekučným titulom priznané zameškané výživné v sume 800,- eur. K uvedenému súd dodal, že vyživovacia povinnosť rodičov k deťom podľa judikatúry Najvyššieho súdu SR (rozsudok Najvyššieho súdu sp. zn. 5Cdo/217/2010 zo dňa 26.01.2012) vyplýva priamo zo zákona (zákonná vyživovacia povinnosť) a nie až na základe rozhodnutia súdu. Plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom trvá dovtedy, kým deti (aj po dosiahnutí plnoletosti) nie sú schopné samy sa živiť. Súd rozhodne o vyživovacej povinnosti iba vtedy, pokiaľ ju rodičia neplnia dobrovoľne alebo sa nedohodnú na jej plnení. Preto je potrebné, aby súd, ktorý rozhodol o výživnom dieťaťa, vždy stanovil začiatok plnenia vyživovacej povinnosti k maloletému dieťaťu, a to ku dňu, kedy rodič prestal dobrovoľne plniť. Tým súd však vyživovaciu povinnosť nezakladá, pretože tá vzniká zo zákona, ale iba ju deklaruje; povinnosť plniť výživné odo dňa, od ktorého rodič prestal dobrovoľne plniť. Z povahy výživného vyplýva, že právo na výživné je osobným právom dieťaťa, ktoré sa zabezpečuje samostatne výrokom súdu. Pri určovaní výšky výživného a začiatku plnenia vyživovacej povinnosti voči maloletému dieťaťu prihliadne na dobrovoľne uskutočnené plnenie. V exekučnom konaní je však situácia diametrálne odlišná. Úlohou exekučného konania je zabezpečiť nútený výkon súdneho alebo iného rozhodnutia aj proti vôli povinného. Je na povinnom, aby predložil súdu návrh na zastavenie exekúcie a ozrejmil súdu všetky skutočnosti ku dňu podania tohto návrhu, ktoré by mali za následok zastavenie exekúcie a pre exekučné konanie a samotnú exekúciu vedenú u povereného súdneho exekútora sú relevantné plnenia až po vykonateľnosti exekučného titulu podľa jeho výrokov.

6. Ďalej vyšší súdny úradník konštatoval, že každý exekučný titul sa vyznačuje formálnou i materiálnou právoplatnosťou. Formálna právoplatnosť vykonávaného rozhodnutia znamená, že rozhodnutie už nie je preskúmateľné riadnymi opravnými prostriedkami, resp. že žiadne opravné prostriedky už nemajú odkladný účinok. Materiálna právoplatnosť rozhodnutia vyjadruje, že medzi účastníkmi, na ktorých sa právoplatnosť vzťahuje, sa nastolil kvalitatívne nový právny vzťah v podobe judikovaného nároku, o ktorom nemožno znova konať a ktorý je záväzný medzi účastníkmi a voči všetkým orgánom. Formálna právoplatnosť sa považuje za bezvýnimčnú, čo znamená, že rozhodnutie buď je alebo nie je napadnuteľné opravnými prostriedkami, materiálna právoplatnosť sa vyznačuje väčšou flexibilitou. Jediným exekučným titulom, ktorý môže exekučný súd preskúmať po hmotnoprávnej stránke, teda aj z materiálnej právoplatnosti, je rozhodcovský rozsudok. Ostatné exekučné tituly môže exekučný súd skúmať len z formálnej stránky.

7. Dôvodom podania návrhu na zastavenie exekúcie povinným bola skutočnosť, že rozsudkom Krajského súdu v Nitre sp. zn. 6CoP/25/2019 zo dňa 25.09.2019 bol rozsudok súdu prvej inštancie zmenený tak, že odvolací súd zrušil vyživovaciu povinnosť povinného voči dcére L. Z. s účinnosťou od 01.09.2018. Exekučný súd preskúmal rozhodnutie odvolacieho súdu, ktorý sa nestotožnil s rozhodnutím súdu prvej inštancie. Krajský súd uviedol, že zdravotný stav oprávnenej ju neobmedzuje v takej miere, aby sa do pracovného procesu nemohla začleniť. Súd uviedol, že jediným dôvodom na zastavenie exekúcie v návrhu povinného označeného ako „Podnet na ukončenie exekúcie“ je zrušenie vyživovacej povinnosti povinného voči oprávnenej. Súd vyzval súdneho exekútora na vyjadrenie ohľadom podaného návrhu. Súdny exekútor vo svojom stanovisku uviedol, že dosiaľ zameškané výživné predstavuje sumu

800,- eur, pričom bežné výživné sa od 01.09.2018 nevymáha. Doteraz bola uhradená suma vo výške 50,- eur, a to konkrétne v júni 2019. Vyšší súdny úradník k danému návrhu povinného na zastavenie exekúcie uviedol, že zrušenie vyživovacej povinnosti nemá vplyv už na existujúci dlh. K zrušeniu vyživovacej povinnosti došlo s účinnosťou od 01.09.2018. Od tohto dátumu sa nevymáha bežné výživné. Dlhé výživné, ktoré sa malo vymáhať, zostalo neuspokojené a preto nie je možné odôvodňovať zastavenie exekúcie tým, že vyživovacia povinnosť bola zrušená. Z poverenia na vykonanie exekúcie vyplýva, že exekútor bol poverený vykonať exekúciu na zameškané výživné vo výške 800,- eur a bežné výživné vo výške 200,- eur. Nakoľko táto suma nebola uhradená, je exekútor stále oprávnený vykonávať exekúciu na zameškané výživné.

8. Súd vychádzal pri rozhodovaní z dôkazným prostriedkov, ktoré sú uvedené v odôvodnení a dospel k právnomu názoru, že návrh povinného na zastavenie exekúcie nie je dôvodný. Súd dospel k záveru, že povinný nepreukázal dôvody, pre ktoré by po vzniku exekučného titulu nastali okolnosti, ktoré spôsobili zánik vymáhaného nároku, resp. sú tu iné skutočnosti, ktoré bránia vymáhateľnosti exekučného titulu a preto vyšší súdny úradník návrh povinného na zastavenie exekúcie zamietol a oprávnenej priznal náhradu trov exekúcie v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie vo výške 42,63 eur.

9. Svoje rozhodnutie právne odôvodnil citujúc ust. § 61k ods. 1, § 61k ods. 2, § 61l ods. 1, § 61l ods. 2, § 61l ods. 3, § 199a ods. 1, § 199a ods. 2, § 199b a § 199d ods. 1 Exekučného poriadku a § 13 ods. 2 písm. b) vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb.

10. Proti tomuto uzneseniu podal povinný v zákonnej lehote sťažnosť, nakoľko má za to, že výroky uznesenia sú nesprávne, pretože nevychádzajú zo skutkového stavu, z vykonaných dôkazov a rozhodnutí vydaných v exekučnom konaní 126EX 43/19 a sú následkom nesprávneho právneho posúdenia veci. Citujúc body 18 a 19 odôvodnenia povinný uviedol, že závery v nich uvedené sú v hrubom rozpore so skutkovým stavom, nakoľko exekúcia je vedená na výživné od 01.09.2018. Výživné za inú dobu predmetom exekúcie nie je. Rozsudkom Okresného súdu Topoľčany sp. zn. 9P/178/2017 zo dňa 27.11.2017 bol zaviazaný platením výživného vo výške 200,- eur s účinnosťou od 01.09.2017. Toto výživné riadne hradil až do 31.08.2018, pretože od 01.09.2018 sa oprávnená stala nezamestnanou a bola evidovaná na Úrade práce, sociálnych vecí a rodiny Topoľčany ako uchádzačka o zamestnanie. Dňa 24.01.2019 vydal súdny exekútor upovedomenie o začatí exekúcie, z ktorého vyplýva, že sa dňa 08.12.2018 začalo exekučné konanie na vymoženie zročného výživného, dlžného bežného výživného, bežného výživného a trov oprávnenej, zameškaného výživného vo výške 800,- eur, bežného mesačného výživného počnúc mesiacom január 2019 vo výške 200,- eur vždy do 15-teho toho ktorého mesiaca vopred a trov exekúcie oprávnenej vo výške 69,86 eur. Z upovedomenia o začatí exekúcie jednoznačne vyplýva, že zameškané výživné vo výške 800,- eur je výživné za mesiace september, október, november a december 2018, nakoľko bežné výživné sa malo vymáhať až počnúc mesiacom január 2019. Súdny exekútor teda vo svojom stanovisku nesprávne uviedol, že dosiaľ zameškané výživné predstavuje 800,- eur, pričom bežné výživné od 01.09.2018 sa nevymáha. Toto tvrdenie sa vôbec nezakladá na pravde, pretože predmetom exekúcie je výživné od 01.09.2018. Krajský súd v Nitre rozsudkom č. k. 6CoP/25/2019-259 zo dňa 25.09.2019 rozhodol tak, že „Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie mení tak, že zrušuje vyživovacia povinnosť navrhovateľa určenú rozsudkom Okresného súdu Topoľčany zo dňa 27.11.2017 č. k. 9P/178/2017-108 s účinnosťou od 01.09.2018.“ Z toho vyplýva, že súd zrušil jeho vyživovacia povinnosť voči oprávnenej s účinnosťou odo dňa 01.09.2018. Skutkový stav vyplývajúci zo stanoviska súdneho exekútora, ktorý si osvojil vyšší súdny úradník, nie je pravdivý. V prílohe sťažnosti predkladá doklady preukazujúce, že riadne hradil všetky úhrady výživného od 01.09.2017 do 31.08.2018, a to odo dňa nadobudnutia právoplatnosti rozsudku Okresného súdu Topoľčany sp. zn. 9P/178/2017 zo dňa 27.11.2017, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 30.12.2017 a preto niet dôvodu nevyhovieť jeho žiadosti na zastavenie konania. Na základe uvedeného navrhuje, aby sudca sťažnosťou napadnuté uznesenie Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 61Ek/1815/2018 zo dňa 23.10.2019 zmenil tak, že jeho návrhu na zastavenie exekúcie vyhovie, exekúciu zastaví a zároveň mu prizná nárok na náhradu trov konania o sťažnosti v rozsahu 100 %. K sťažnosti povinný priložil rozsudok Okresného súdu Topoľčany sp. zn. 9P/178/2017 zo dňa 27.11.2017, rozsudok Krajského súdu Nitra č. k. 6CoP/25/2019-259 zo dňa 25.09.2019 s vyznačenou právoplatnosťou, upovedomenie o začatí exekúcie a výpisy z účtu povinného od 01.09.2017 do 31.08.2018.

11. Oprávnená vo vyjadrení k sťažnosti povinného podanom prostredníctvom právneho zástupcu uviedla, že sťažnosť povinného považuje za nedôvodnú a navrhuje ju ako nedôvodnú zamietnuť. V prvom rade chce uviesť, že návrh na exekúciu bol podaný v decembri 2018, pričom rozsudok KS Nitra bol vydaný až v septembri 2019. Pokiaľ ide o uvedený rozsudok Krajského súdu v Nitre sp. zn. 6CoP/25/2019 z 25.09.2019, ktorým odvolací súd zmenil rozsudok Okresného súdu Topoľčany č. k. 6Pc/3/2019-137 z 30.04.2019, s týmto nesúhlasí a preto proti nemu dňa 29.11.2019 podala dovolanie, a to z dôvodu, že nie je schopná sama sa živiť a stále je odkázaná výživou na povinného. Predmetom exekučného konania sú aj trovy právneho zastúpenia oprávnenej v sume 69,86 eur a od exekútora bola poukázaná z titulu vedenej exekúcie doposiaľ iba suma 36,- eur, a to dňa 10.06.2019. Žiadajú preto, aby boli vymožené v exekučnom konaní aj tieto trovy 69,89 eur, ktoré doposiaľ neboli vymožené. V čase, kedy bola podávaná exekúcia, táto bola podávaná dôvodne na základe právoplatného rozsudku a preto má za to, že povinný je aj v prípade, že by bola exekúcia zastavená, tieto trovy uhradiť. Oprávnená nezažala príčinu na zastavenie exekúcie a v čase, kedy podávala návrh na vykonanie exekúcie, tento návrh podávala dôvodne na základe riadneho exekučného titulu. Rovnako uznesením OS Banská Bystrica sp. zn. 61Ek/1815/2018 z 17.04.2019 bolo rozhodnuté, že oprávnená má voči povinnému nárok na náhradu výdavkov na zastupovanie v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie vo výške 42,63 eur, ktoré povinný doposiaľ neuhradil a tieto neboli vymožené v exekučnom konaní. Žiada preto, aby boli vymožené aj tieto trovy 42,63 eur, ktoré doposiaľ neboli v rámci exekučného konania vymožené a preto nevidí dôvod na zastavenie exekúcie. Z uvedených dôvodov preto nesúhlasí so zastavením exekúcie a navrhuje sťažnosť povinného ako nedôvodnú zamietnuť a zaviazat povinného i k náhrade trov exekučného konania. K vyjadreniu oprávnená priložila dovolanie, potvrdenie o odoslaní k dovolaniu a doručenkú k dovolaniu.

12. Podľa § 200 zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „Exekučný poriadok“) na exekučné konanie sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak. Ustanovenia o prostriedkoch procesného útoku, prostriedkoch procesnej obrany, koncentracii a intervencii sa nepoužijú.

13. Podľa § 202 ods. 1 Exekučného poriadku v exekučnom konaní koná a rozhoduje vyšší súdny úradník, ak nejde o rozhodnutie o príklepe. Sudca v exekučnom konaní koná a rozhoduje, ak ide o rozhodnutie, proti ktorému je prípustné odvolanie, a o sťažnostiach proti rozhodnutiam vyššieho súdneho úradníka. Pojednávanie súd nariaďuje, ak to pokladá za potrebné.

14. Podľa § 239 ods. 1 a 2 CSP proti uzneseniu súdu prvej inštancie vydanému súdnym úradníkom, ktoré treba doručiť, je prípustná sťažnosť. Sťažnosť len proti dôvodom uznesenia nie je prípustná.

15. Podľa § 248 CSP o sťažnosti rozhodne súd prvej inštancie.

16. Podľa § 249 CSP súd prvej inštancie rozhodne o sťažnosti uznesením spravidla bez nariadenia pojednávania.

17. Podľa § 250 ods. 2 CSP ak je sťažnosť dôvodná, súd napadnuté uznesenie zruší alebo zmení; v prípade zrušenia uznesenia je súdny úradník viazaný právnym názorom súdu.

18. Podľa § 61k ods. 1 písm. b) Exekučného poriadku súd exekúciu zastaví v celom rozsahu alebo v časti, ak exekučný titul bol zrušený.

19. S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti a v súlade s citovanými zákonnými ustanoveniami súd preskúmal napadnuté rozhodnutie, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, vec prejednal bez nariadenia pojednávania v súlade s ust. § 249 CSP a dospel k záveru, že sťažnosť povinného je dôvodná.

20. Súd konštatuje, že vyšší súdny úradník správne opísal procesný stav exekučného konania v čase posudzovania návrhu povinného na zastavenie exekúcie, avšak jeho rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových (procesných) zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený stav. Nesprávnym právnym posúdením veci je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený stav. O nesprávnu aplikáciu právnych predpisov ide vtedy, ak súd nepoužil správny právny predpis alebo ak síce použil

správny právny predpis, ale ho nesprávne interpretoval, alebo ak zo správnych skutkových (procesných) záverov vyvodil nesprávne právne závery. V danom prípade vyšší súdny úradník skutkové zistenia nepodradil pod správne právne predpisy, v dôsledku čoho vyvodil nesprávne právne závery o právach a povinnostiach oprávnenej a povinného.

21. Je nesporné, že exekučné konanie sa začalo dňa 08.12.2018, kedy oprávnená podala návrh na vykonanie exekúcie na podklade exekučného titulu rozsudku Okresného súdu Topoľčany č. k. 9P/178/2017-108 zo dňa 27.11.2017, ktorým bola zvýšená vyživovacia povinnosť zo sumy 130,- eur na 200,- eur mesačne s účinnosťou od 01.09.2017, pričom súd vydal dňa 30.08.2019 poverenie súdnemu exekútorovi JUDr. Eve Pálffyovej na vykonanie exekúcie v prospech oprávnenej, a to na vymożenie zameškaného výživného ku dňu podania návrhu vo výške 800,- eur (zameškané výživné 4 x 200,- eur za mesiace september 2018, október 2018, november 2018 a december 2018) a bežného výživného vo výške 200,- eur mesačne od 01.01.2019 do budúca. Zároveň mal súd preukázané, že rozsudkom Krajského súdu Nitra č. k. 6CoP/25/2019-259 zo dňa 25.09.2019, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 08.10.2019, bola zrušená vyživovacia povinnosť navrhovateľa (povinného) určená rozsudkom Okresného súdu Topoľčany č. k. 9P/178/2017-108 zo dňa 27.11.2017 s účinnosťou od 01.09.2018. Tieto skutočnosti nie sú ani medzi účastníkmi exekučného konania sporné. Pokiaľ vyšší súdny úradník návrh povinného na zastavenie exekúcie zamietol, rozhodol nesprávne. Keďže rozsudkom Krajského súdu Nitra č. k. 6CoP/25/2019-259 zo dňa 25.09.2019 bola vyživovacia povinnosť zrušená s účinnosťou od 01.09.2018 a vzhľadom na to, že predmetom tohto exekučného konania bola vyživovacia povinnosť povinného od rovnakého dátumu 01.09.2018 (zameškané výživné za mesiace 09,10,11,12/2018 a bežné výživné od 01.09.2019), t. j. predmetom exekúcie je obdobie, za ktoré bola vyživovacia povinnosť zrušená, návrh povinného na zastavenie exekúcie bol dôvodný. Pokiaľ aj oprávnená podala proti rozsudku Krajského súdu Nitra dovolanie, táto skutočnosť nemá vplyv na toto exekučné konanie, keďže pre súd je rozhodujúci stav v čase vydania rozhodnutia a v súčasnosti oprávnená nemá spôsobilý exekučný titul, ktorý by jej priznával právo na plnenie od povinného a vedenie exekúcie voči povinnému je nedôvodné.

22. Vzhľadom na vyššie uvedené súd rozhodol tak ako je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia a I. výrok uznesenia Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 61Ek/1815/2018 zo dňa 23.10.2019 zmenil v zmysle § 250 ods. 2 CSP tak, že súd exekúciu podľa § 61k ods. 1 písm. b) Exekučného poriadku zastavil v celom rozsahu, keďže zrušenie exekučného titulu (strata účinnosti exekučného titulu v dôsledku zrušenia vyživovacej povinnosti) v časti výživného po dátume 01.09.2018, t. j. dátume, od ktorého si oprávnená uplatňovala zameškané a bežné výživné, má za následok obligatórne zastavenie exekúcie. Súčasne súd zrušil II. výrok uznesenia Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 61Ek/1815/2018 zo dňa 23.10.2019 ako závislý výrok, nakoľko znenie uvedeného výroku po zmene rozhodnutia neobstojí. Po nadobudnutí právoplatnosti rozhodnutia o zastavení exekúcie vyšší súdny úradník rozhodne o trovách exekúcie vrátane trov konania o sťažnosti.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.